

FOTOPROJECT:
kijken
met een ANDERE
BIJK

Elke dag een deur fotograferen

(of tegeltje of waslijn)

**MET EEN FOTOPROJECT IN JE HOOFD KIJK JE ANDERS,
ONTDEKTE JOURNALIST CAROLINE BUIJS.**

Het begon min of meer toevallig tijdens een vakantie in Portugal, een jaar of negen geleden: ik ging foto's maken rondom een thema. Elk beschilderd tegeltje dat ik onderweg zag – en dat zijn er in Portugal nogal wat – fotografeerde ik. Ik had zin in een vakantieprojectje en dit werkte zo leuk: al mijn reisgenoten hielpen mee door me te wijzen op tegeltjes die ik net weer over het hoofd had gezien. Het gaf elke wandeling in een stad of dorp iets gezelligs, omdat we met een gezamenlijk doel rondliepen. Bovendien ervoer ik het ook als rustgevend, omdat al het moois dat je op vakantie tegenkomt soms zo overweldigend kan zijn: hoe

leg ik dit ooit allemaal vast? Door een detail te kiezen, liep ik veel rustiger rond. Al die foto's van tegeltjes hangen nu ingelijst op een rijtje aan mijn slaapkamermuur, en van sommige tegeltjes weet ik nog precies waar en in welke stad ik ze fotografeerde.

EEN MOOIE DEURKNOP

In 2013 begon ik Instagram te gebruiken, en dat bleek zo'n leuk medium te zijn om foto-series te plaatsen. De Flow Mindfulness Scheurkalender uit dat jaar gaf me precies het zetje dat ik nodig had. Aan het begin van elke maand stond op die kalender een idee voor een 30- of 31-dagen-project, en >

Voor haast op de fiets was geen ruimte meer. Ik stapte onderweg nogal eens af om een mooi deurtje op de foto te krijgen

door steeds dezelfde hashtag te gebruiken zag je niet alleen je eigen fotoserie groeien, maar ook die van anderen. Een soort lapjes-deken dat uit verschillende foto's van verschillende mensen bestaat, maar wel met één thema. Ik ontdekte zo dat fotograferen rond een thema ook buiten de vakantie leuk was om te doen. Het maandproject 'Foto-grafeer elke dag een detail uit je eigen huis' (op Instagram terug te vinden onder #flow31details) liet me niet alleen met een frisse blik naar mijn eigen huis kijken (goh, wat is die deurknop eigenlijk mooi, was me nooit opgevallen) maar zo kon je ook bij andermans huizen naar binnen kijken – toch stiekem een van de leukste bezigheden. Een ander project was een maand lang deuren fotograferen, wat me met andere ogen door de stad liet fietsen. Kan mijn hoofd normaal gesproken tijdens een fiets-tochtje van werk naar huis nog al eens in de piekerstand raken, door me te concentreren op fraaie deuren kreeg ik niet eens de kans om te piekeren. En, nog een voordeel, voor haast was zo ook geen ruimte – ik stapte onderweg nogal eens af om een mooi deurtje op de foto te krijgen, en zoiets lukt alleen als je er de tijd voor neemt.

PROJECTJE DISNEYLAND

Maar afgelopen zomer maakte ik misschien wel de leukste serie. Op vakantie in Japan had ik mijn kinderen een dag Tokyo Disneyland beloofd. Niet bepaald mijn favoriete bezigheid, rondlopen in een pretpark, totdat het me die dag begon op te vallen dat er daar in Disneyland wel heel veel vriendinnen en stelletjes vrijwel identiek gekleed gingen. Niet alleen kinderen, maar ook twintigers en ouder. Met enige schroom sprak ik zo'n 'Tokyo Twin' aan, zoals we ze inmiddels

'Dankzij de 'Tokyo Twins' werd die dag in een overvol pretpark toch mindful'

hadden gedoopt, en vroeg of ik een foto van ze mocht maken. Dat mocht. En net als destijds in Portugal, hielpen al mijn reisge-noten mee met 'scouten'. "Mam, hier, deze zijn leuk!" En zo werd zelfs een dag in een druk pretpark onverwacht toch nog een soort mindfulle dag – iets wat ik nooit voor mogelijk had gehouden.

@carolinebuijs

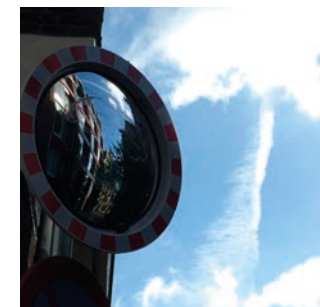
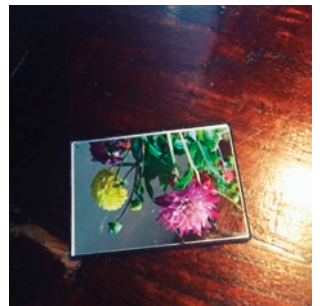
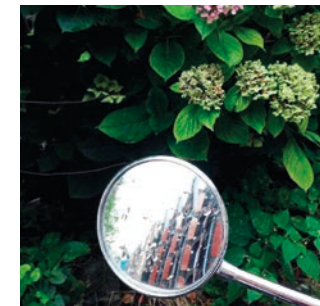
SCHATZOEKEN

Julia Gorodecky gebruikt sinds een jaar of drie Instagram en plaatst vrijwel dagelijks een foto rondom een bepaald thema, dat maandelijks verandert. Het viel haar op dat in haar buurtje steeds vaker een verkeers-bord-met-een-grap te zien was: bijvoor-beeld een sticker van een schaar op het eenrichtingsverkeersbord (rond, rood en met witte dwarsbalk), waardoor het leek alsof die schaar de witte balk doorknipte. Dit bleek het werk te zijn van de Franse kunstenaar Clet Abraham. Het voelde bijna als schatzoeken als Julia rondkeek of er ergens weer een nieuw verkeersbord-met-een-grap te zien was. Ze maakte er foto's van en postte ze op Instagram om te laten zien aan vrienden in het buitenland. Julia: "Nadat de verkeersborden 'op' waren, merkte ik dat ik het miste: dat gevoel van schatzoeken en het delen van mijn foto's. Toen ontdekte ik een paar grappige dingen met de kleur blauw, en zo besloot ik een maand lang elke dag een foto van een blauw voorwerp te posten. Daarna koos ik elke maand een ander thema, want zo hield ik een frisse blik bij het fotograferen." Een van de leuke dingen aan het project vindt ze het bedenken van een naam die bij het thema past, als het even kan met de naam van de maand erin. Bijvoorbeeld 'September through the looking glass'. Julia: "Sinds ik op deze manier Instagram gebruik, heb ik

het gevoel dat mijn ogen meer geopend zijn: ik merk zo veel meer op dan vroeger als ik wandel, fiets of zelfs in de auto rijd. Ik kijk nu altijd goed om me heen om inspiratie op te doen voor een thema en dat maakt zelfs een wandelingetje naar de supermarkt interessant. Ook mijn liefde voor fotograferen is gegroeid. Eerst was ik een beetje jaloers op mijn man en dochter, die van die mooie foto's maakten, nu merk ik dat ik zelf ook vooruitga. Voor mijn verjaardag heb ik een nieuwe camera gekregen van mijn man, omdat hij zag hoeveel lol ik erin heb."

@juliagorodecky, @cletabraham

>

'Ik merk zo veel meer op dan vroeger als ik wandel, fiets of zelfs in de auto rijd'

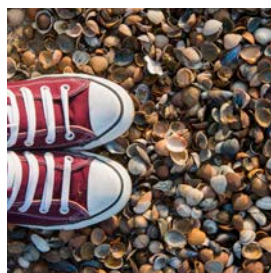
ANDERE MANIER VAN KIJKEN

Tijdens een reis door Tanzania ontstond bij Laura Vink vanzelf een idee voor een fotoserie: wapperende was aan een waslijn. Laura: “Waarschijnlijk was het de combinatie van kleuren, de locatie en het grote contrast dat de waslijnen hadden met de manier waarop ik thuis mijn kleren droogde, namelijk met de droger, die me op het idee brachten voor een serie. Bovendien zegt een foto van een waslijn ook meteen iets over de mensen die er wonen en de leefomstandigheden.” Het bleef niet bij Tanzania, ook in andere landen fotografeerde Laura waslijnen. Ze merkte dat ze daardoor een andere manier van kijken ontwikkelde, ook als ze geen camera bij zich heeft. “Waslijnen vallen me nog steeds altijd op, waar ik ook ben. Alhoewel ik ze nu niet meer zo vaak fotografeer, kan ik het bij een mooie waslijn toch niet laten. Ooit heb ik mijn vriend erg aan het schrikken gemaakt door tijdens een autorit door de bergen in Oostenrijk heel hard ‘stóp!’ te roepen: ik zag een heel mooie waslijn, die ik móest fotograferen.”

Een ander bekend thema op Instagram is ‘From where I stand’ (#fromwhereistand): een foto van je voeten, van bovenaf gezien. Ook Laura gebruikt dit thema voor een ‘doorlopende serie’. Laura: “Dat ik veel verschillende kleuren All Stars-gympen heb, zorgt voor een beetje diversiteit in de foto’s en dat is natuurlijk ook weer een mooi excuus om er weer een andere kleur bij te kopen. Fotograferen in thema’s vind ik een leuke uitdaging: als je steeds hetzelfde thema fotografeert, wil je toch graag dat elke foto net even anders is.”

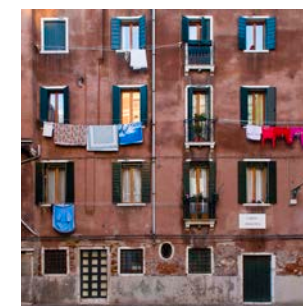
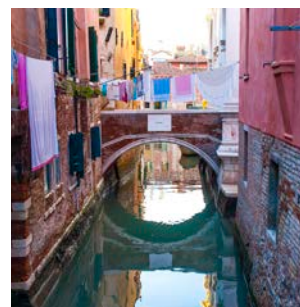
@lauravink

>

TIPS VAN LAURA

- * Doe eens een fotoproject met iemand samen. Het gaat er niet om wie de beste is, maar om hoe je hetzelfde onderwerp allebei op misschien wel een heel andere manier in beeld brengt. Ook leuk als je allebei op een andere plek bent.
- * Maak je met een analoog toestel een serie, dan kun je van tevoren voor een vast aantal foto's kiezen - zo lang als je rolletje is bijvoorbeeld (24 of 36).
- * Je kunt op verschillende manieren in series fotograferen: bijvoorbeeld als 365- of 30-dagen-project, maar je kunt er ook 10, 50 of 100 dagen van maken - wat jij wilt. Er bestaan geen vaste regels.

‘Een foto van een waslijn zegt ook meteen iets over de mensen die er wonen en over de leefomstandigheden’

DETAILS EN VERWONDERING

Femke Hesselink zit sinds 2012 op Instagram: "Eigenlijk zitten er altijd wel thema's in de foto's die ik maak en op Instagram plaats, maar ik gebruik niet altijd een specifieke hashtag. Behalve #moestuinmaandag en #charliekitty. De thema's waarbinnen ik fotografeer, gebruik ik vaak wat langer of zijn terugkerend: mooie deuren of ramen wanneer ik op vakantie ben, bijvoorbeeld. Als ik door een stadje loop, ben ik daar extra op gefocust." Het fijne aan thema's vindt Femke dat er een natuurlijke selectie ontstaat van onderwerpen die je fotografeert: veel dingen vallen zo af omdat ze niet binnen het thema passen. Femke: "Ik hou erg van details. Leg mijn vakantiefoto's naast die van mijn vriend, en je ziet bij hem overzichtsfoto's van een Italiaans haventje en bij mij alleen de gele boei in het knalblauwe water. Ik verwonder me graag over de wereld om me heen en neem de dingen niet zo maar voor lief. Die twee dingen –

details en verwondering – typeren denk ik mijn foto's." Inmiddels maakt Femke kaarten van foto's die achteraf in een serie blijken te passen: natuurfoto's met een blauwe gloed, gemaakt met een speciaal soort film. ●
@femke_hesselink

LEUKE HASHTAGS OP INSTAGRAM

#flow31details
#flow30doors
#flow30flowers
#flow31patterns
#100daysoftea
#fromwhereistand
#frontdoors
#greendoors
#windows_aroundtheworld
#oldtiles
#whatieattooday
#whatiread
#30daysofnature

TEKST CAROLINE BUIJS FOTOGRAFIE CAROLINE BUIJS,
JULIA GORODECKY, LAURA VINK, FEMKE HESSELINK